

ŞEHRA YİN

SON ANKA

Arif Akdaş

İÇİNDEKİLER

BİSMİLLAH	9
MAĞRİBTEN GELEN SIR	12
SIR KİTABI	15
EVLİYALAR ŞEHİRİ	25
ARİF GİBİ SEVMEK	30
AŞKIN, EDEBİN VE SIRLARIN SULTANI, SULTANIM	32
ANKA... SIRLARA YOLCULUK	37
ÖTELERDEN GELEN AŞK HAYDERİ	38
ANAHTARCI	39
ADI AŞK OLUR	45
MECMA-ÜL BAHREYN'DEKİ SIR (ELİF)	49
AZAZİL	58
ZAMANDAN ÖNCE ÂDEM ALEYHİSSELAM VE AZAİL'İN SAVAŞI	59
AZAİL'İN SIRRI	60
AŞKIN İMTİHANI	61
MELEKLERİ AĞLATAN SIR (Ezel ve Ebed)	64
ZAMAN AYNASI	70
MUÂLLAK TAŞININ GİZEMİ	71
ZAMAN KAPISI	72
DOKUZ TAŞI'N SIRRI	74
BÂBİL'DEN HARRANA UZANAN SIR	75
YIL 2014 ANKARA O.M.M VE O.M.İ (Ricaller'in Mekânı)	82
KOD ADI: MAĞRİBLİ BAZ	83
ÇOK ÖZEL VE ÇOK GİZLİ	84
BİLGE 19 KİTABI	88
KIRKLAR ODASI	91
ARİFLER'İN SATRANCI	94
AMERİKA- NEWYORK, BROKLYN KÖPRÜSÜ	95
SÜLEYMA'NIN SIRRI (Tapınak Şövalyelerine Karşı Medreseler)	99
BİR DEVLETİN BEKASI İÇİN MEDRESELERİN ÖNEMİ	102
ANKA OPERASYONU	105
HAZRETİ HIZIR ALEYHİSSELA'MIN KİTABINDAKİ SIR	108
BAŞLANGIÇ... WASHINGTON DC	113

ŞAM... 123 BİN PEYGAMBER VE KASYUN DAĞINDAKİ SIR	119
FATİHA'NIN İLM-İ LEDDÜN-İ SIRRI	120
BEYAZ SARAY'DAKİ TUĞRANIN SIRRI	123
ANKA-OBAMA OPERASYONU	125
KOD ADI: ELİF	128
SIFIRINCI GÜN 1453 (Zero Day)	129
TÜRKİYE SEMALARINDA CASUS UYDULARA ELİF OPERASYONU	131
SONA DOĞRU... AMERİKAN SENATOSUNDA HADİS-İ ŞERİF DEPREMİ	133
OVAL OFİSTE ARİFLERİN SATRANCI	135
MUSA'NIN HİKÂYESİ	138
FETİH SÜRESİYLE SARSILAN PAPAZ	139
AMERİKALI YUSUFUN HİKÂYESİ	143
İSTANBULDA AŞK	148
ÖTELERDEKİ SIR-ARİF DEDE	151
HAZRETİ DANYAL ALEYHİSSELAM'IN SIRRI	155
NİL VADİSİNE UZANAN AŞK	162
SON DAVETÇİ... KILICIN SAHİBİ	164
BÂBİLDE ÖLÜM	170
BEDİÜZZAMAN (kuddise sirruhu) HAZRETLERİ'NİN TESPİTİ	174
GÖRMEDEN SEVMENİN ADI; "MUHAMMED" sallallahu aleyhi vesellem. Sohbet Gönüller Sultanı Mevlana ŞEYH AHMED EL HAYDERİ (kuddise sirruhu)	
HAZRETLERİ.	176
BEŞİNCİ KİTAP: AFRAZE	179

EY KARDEŞ!

*“İlim hikmetle yürür, ilme hikmetle yaklaş.
Kitapla beraber hikmeti (hatta kitabı hikmetle) öğren.
Çünkü hikmetsiz felsefe ve ilim kördür...”*

SİRRUL KAŐIF'N SULTAN-ÜL EVLİYA

MUHAMMED EMİN EL HAYDERİ (kuddise sirruh) HAZRETLERİ

Bismi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

"Rabbül maşrikayni ve Rabbül mağribeyn."

"O iki doğunun ve batının Rabbidir."

Suret-ül / Rahman 17

*Her akşam bir başka ŞEHİRAYİN düzenlenen gökyüzüne, sonu bilinmeyen
uçsuz bucaksız gökyüzüne bakıp küçüklüğünü anlayabilir insan.
Ve her yeni öykü hayallerin ötesinde yeni bir ŞEHİRAYİN sergiler.
İnsanı ötelere götüren bu kitap gönül şehrinize ŞEHİRAYİN`e bir aynadır.
Kâinatı aynasından seyret, seyret ki;
Zerrelerden güneşlere yol al, hikmet ve sırlara kavuş da ötelere geç.
Damlanın denize kavuşması ve damlanın tekrar deniz olması gibi.*

Yani:

“Yaklaşacak olan yaklaştı... Balık canlandı... Hızır yardıma geldi...

Uyuyanlar, Uyandı... Son söz Hikmet sahiplerine Kaldı...

Arif Akdaş

*“Herkes Aşkın İlmine Talib oldu, biz ise Aşkın Ameline Talib Olduk.
Ey gevheri tanıyan, bir hikâye dinle de; Apaçık olan şeyi, kıyastan ayırdeyle.*

Ey kardeş!

*Allah’ın Dostları Sanma ki Ölürler Onlar Ezelden Ebede An’da Yaşar An’da
Görürler...”*

*Ve derler ki; “Âşık başka maşuk başkadır. Âşık, Cenabı Allah’ı sevenler; maşuk ise
Cenab’ı Allah’ın sevdikleridir.”*

“Bir vakitler ve vakitler ve yarım vakit olacak.”

Sonun vaktine kadar bu sözler saklıdır ve mühürlüdür...

Bismillâh.

Rahman ve Rahim olan Allah (celle celaluhu)'ın adıyla başlarım.

Ben O'na güvenirim,

O'ndan yardım dilerim,

O'na tevekkül ederim,

Varlıkların mutlak sahibi,

Malik-ül Mülk olan Cenabı Allah (celle celaluhu)'a hamd ederim.

O, her şeyin sahibidir. Bütün kainatı idare edendir. Bütün kralların ve sultanların işlerini takip edendir. Bütün azgınları, firavunları, insanları zillete düşürenleri, Kayzerleri, Herakliyusları, Amalika Kavimlerini ve büyüklük taslayanları helak edicidir. Onların yerine Hulefa-i Raşidini, büyük emirlerin, şerefli vezirleri, adil hükümdarları ve hidayet önderlerini hayata hâkim kılandır. Güzel hayatın sekteye uğradığı, fitnelerin ortaya çıktığı ve bozguncuların üstün geldiği bir zamanda Cenabı Allah (celle celaluhu) beklenen kurtarıcı Muhammed Mehdi'yi aleyhisselam gönderecek ve onun vasıtası ile dini güçlü kılacaktır. Onunla bidatçıların faaliyetlerini engelleyecek ve yine onun vasıtası ile müşriklerin kalelerini fethedecektir.

Her hayırını müminlere kolaylaştıran ve Müslümanların ahvalini düzelten Cenabı Allah (celle celaluhu)'a hamd ederim.

Şehadet ederim ki Cenabı Allah (celle celaluhu)'tan başka ilah yoktur. O tek başınadır Ortağı yoktur. O "El-Melik" tir, "El-Hakk" tır. "El- Mubin"dir.

Ben yine şehadet ederim ki, Hz. Muhammed sallallahu aleyhi vesellem onun son Peygamberi ve Peygamberler, Peygamberidir.

O öyle bir Peygamberdir ki aleyhisselam, Cenabı Allah celle celaluhu ve şanuhu ve kudretuhu ve azametuhu ona bütün geçmişlerin ve geleceklerin ilmini vermiştir.

Onun bize haber verdiği şeylerin bir kısmı gerçekleşmiştir. Bir kısmı da kıyamete kadar olan zaman içinde gerçekleşecektir.

Cenabı Allah'ın celle celalluhu ve şanuhu ve kudretuhu ve azametuhu salatı (mağfireti) onun üzerine olsun.

Yine onun al-i ve ashabının üzerine olsun. Onlar hidayet önderleridir. Onlar Cenabı Allah'tan razı olmuşlardır. Cenabı Allah da onlardan razı olmuşlardır.

Karşılıksız ihsanda bulunan, kahrı ve yüceliği ile herkese yardımcı olan ve hiç kimseye muhtaç olmayan Cenabı Allah (celle celaluhu)'a, nimetlerine ve diğer cömertliklerine uygun bir şekilde hamd olsun.

O'nun peygamberi ve son resulü olan, üstün ahlakı tamamlamak için gönderilmiş bulunan ve dalaletten kurtarıcı olan Hz. Muhammed sallallahu aleyhi vesellem'e, onun ailesi ve seçkin arkadaşları üzerine salat-u selam olsun.

Bundan sonra derim ki, bereketler azaldı, kötülükler ve felaketler çoğaldı. Çirkin ve haram şeyler açıkça işlenir oldu. Günahlar yaygınlaştı. Suçlar ve hatalar, insanları her taraftan kuşattı. Dinsizlerin şerri yayıldı. Takva sahiplerinin tahammülü tükendi. Hak yoluna giren salikin yolları kesildi. Fitneler ve helak edici şeyler peş peşe geldi. Kötü şeylerden azalma değil, bilakis çoğalma var. En kısa müddet içinde dünya sona doğru gitmektedir.

Fitnelerin sağanak sağanak yağdığı, zulümlerin ayyuka çıktığı günümüzde insanlığın kurtuluşunun her devirde olduğu gibi bu devirde de İslam sayesinde olacağını hepimiz biliyoruz. Bunu bilmekle beraber çeşitli fırkalara bölünen, bununla da kalmayıp mezheb, meşreb taassubu fitnesiyle çalkalanan İslam dünyasında birlik sağlanamadan bu kurtuluşun gelemeyeceği de maalesef âşikârdır.

Ruhlar ateşlere dururken, şeytanî mârifetler(!) bini bir paradan Pazar bulmakta; her şey devrilmiş. Bu devrilmenin derin mârifetine mâlik Allah dostları, gelecek müjdeciyi şu sözlerle beklediklerini ifade ediyor, "Akşam yatıyoruz sabah gelir diye, sabah kalkıyoruz akşam gelir diye bekliyoruz" ...

Bütün bunlar Hazreti Seyidina Mehdi aleyhiselam'ın zuhuruna kadar devam edecektir. Çünkü Cenabı Allah celle celaluhu onun zuhuru ile bu zulmeti yok edecektir.

Dünyayı da ona hazırlamaktadır. Ona yardımcı olacak kimseleri bir araya toplamak suretiyle onu destekleyecektir. O da kolaylıkla dünyaya hakim olacak, onu hak ve adaletle dolduracaktır. Hazinelerin kapakları onun için açılacaktır. Onun bolca vermesi ile herkes zengin olacaktır. Dinin ahkâmını açığa çıkaracak ve şirk ile mücadeleyi kendi üzerine alacaktır...

Yine değişik hadis-i şeriflerden anlaşıldığına göre, onun künyesi, yaşayışı, huyları, Hazreti İsa Aleyhüsselam'ın, onun arkasında cemaatla beraber namaz kılacağı, Cenabı Allah'ın ona pek çok keramet ve yücelikler vereceği açıkça beyan olunmuştur.

Hamd, müçtehit imamların içtihadı ile dinin yollarını açıklayan ve onların bereketleriyle bizleri hidayette olanlardan kılan Yüce Mevla'yadır. Ancak O'nun hidayete kavuşturduğu kimseler hidayettedir. Cenabı Allah'ın hidayeti olmaksızın nefs-i hevasına tabi olanlar helak olur. En mükemmel salat ve selam; hidayet erbabının reisi Hazreti Peygamberimiz sallallahu aleyhi vesellem ve onun ashabının, Ehl-i Beytinin üzerinedir...

Ey Kardeş!

Biz aşk emanetinin hazine muhafızıyız ki Allah bu emaneti gönül sandığımızı koymuştur. Aşk olmasaydı güzellik meşhur olmazdı. Güzellik olmasaydı aşk şöhretini kaybetmişti...

Ey o lezzetten habersiz zamane genci, aşk şerbetini ara. Şimdi ağzını yum, ne zaman ki o lezzeti tattın, söylersin. Bu haldeyken seninle bizim bir alışverişimiz olamaz, git rahat ol. Bırak biz çekelim bu dünya çölünün zahmet yükünü...

Güzellik ve aşk olmasa bu alem neye yarar. Aşksız kimse yaratılış sırrını anlamaz.

Hoş sâdası ve güzelliğiyle nur üstüne nurudur gözümün! Benden sor bu hediyelerin değerini...

Dinle Ve Anla Sözümü...

Hz. Davud'un aleyhisselam sesinin güzelliğini Talut'tan sor. Bu işin sırrını, hikmetini Calut anlamaz. Arap develeri Hz. Hud'un aleyhisselam nağmeleriyle kendine gelip yol alır. Ey kötü niyetli kişi bari bu güzellikten bahseden rivayetleri oku da aşk ehline, insafa gel...

Hz. Adem aleyhisselam cennette, o gün Yâr-i Hakikiyi görünce O'na kavuşma arzusuna düşüp cenneti terketti. Nihayetinde saadet kapısında ibadete koyuldu da selamet yurdu olan cenneti buldu...

Kalb şehrinde(Mısır'ında) aziz bir Yusuf'um var. Hak, gönlümü kendi sevgi güneşiyle doldurmuştur. Yusuf'un aleyhisselam aşkı beni Yusuf'un hikâyesini bu şekilde yazmaya mecbur etti...

Gah şehrin kadısını Hz. Yusuf'un güzelliğinden bahsettirir gah Züleyha iradesinden o ay yüzlü güzele olan muhabbetini ifşa eder. Eğer işaretten anlayanlar var ise halimden bunları anlar, şu ağlayan aşığa yardımını gösterir...

O yüce aşk şerabı seni kendinden geçirip ne hale getirdi. Artık sende inkar etme, aşk şarabını sunan kamil mürşidin kerametini. Ey kardeş, özel bir işaret var bu hikayemde, hal ehlinin hallerini artıran, ateşi aşkı ziyade eyleyen bir işaret...

Ey Kardeş! Son sözüm odur ki;

Bu yolun evveli şiiir, sonu kimyadır ve dağı dağ taşı taş olarak gördükçe bir Kamil Mürşide muhtaçsın! 'Ve bu hikâyem maşukluk sırrı içinde sessiz bir bestedir...

MAĞRİBDEN GELEN SIR

Uzaklara duyulan özlem ve bilinmeyene duyulan merak, yaşanmış olanlar, yaşanılacak olanlar arasında kaybolan bir adam. Dünü bugünü ve yarını meçhul bir adam. Varlık ve yokluk âleminin sırrı. Aşka uzanan ve aşkta kaybolan bir hikâye...

Ben Misafir kim olduğumu bilmiyorum. Benim kim olduğumu ve nereden geldiğimi bir bilen var ve ben onu bulmak zorundayım...

Yokluk denizinin dalgaları Suretler şehrinin kayalarına çarparken haykırdım . “Eynel Huruç “ çıkış nerede evet çıkış nerede, zor durumdayım yarımaya kadar yokluğa batmıştım. Yolumun üzerinde dipsiz bir uçurum belirmişti adeta. Ellerim boşluklarda bir sebep ararken, ayaklarım teselliler zemininde kayıp duruyordu. Bir çıkış olmalıydı, ama nerede?

Armom diyarı ve halkından aylardır uzaklaşmış, günlerdir doğru düzgün bir şey yememiştim, atım Babilisok da öyle. Ve ben çok yorgundum...

Bu, yolculuğa ve hikmetlerine dair bir gerçek zaman hikâyesidir. Dünya deryasında, varlık gemisini kaptırmadan dalgalara, sahil-i selamete ulaşmaya çalışan bir yolcu-nun hikâyesidir.

Issız bir çöldeydim, hiç kimse yoktu. Su bulmak ümidiyle atım Babilisok’un üzerinden indim. Tenha bir yere gittim. Bu sırada çıkan bir kum fırtınasından etraf görünmez oldu. Nerede olduğumu şaşırırdım. Ve ben çölün ortasında yalnız başıma kalmıştım. Ağlayarak şaşkın bir vaziyette sağa-sola koştum. Issız çölde hiç kimse yoktu. Sonunda yüksekte bulunan bir kayanın kovuğuna sığındım. Aç susuz, yorgun ve çaresiz bir haldeydim. Burada ağlaya ağlaya uyumuşum. Uykumun arasında, ku-lağıma latif bir sesin geldiğini hissettim. Hemen ayağa kalktım. Yaşlı bir piri faninin bulunduğu yere doğru gelmekte olduğunu anladım. Hemen aşağıya indim.

Aşağıya indiğimde ise kimseyi göremedim, yer yarılmış sanki içine girmişti. Açlıktan ve susuzluktan hayal gördüğümü düşünmeye başlamıştım. Tekrar atım Babilisok’a binip yola koyuldum...

Bir süre sonra, birden bire karşıma çıkı. O diyarın yabancı olduğu elbisesinden, yüzünden, iri kemikli, kuru, yüzü çizgi çizgi kırışıklıklar içinde, ama çok heybetli ve vakarlı bir ihtiyardı...

İnsanı şaşırtan her türlü hareketinden tavrından, düzgün beyaz kaşlarının altında, dünyayı keskin bir nazarla süzen, çok şey görmüş geçirmiş, yaşlı, beyaz sakallı başında yeşil bir tac (sarı), olgun ve kâmil bir zatın, yürüyerek vakar ve heybetle bulunduğum yere doğru geldiğini görüp, çok sevindim. Hemen yoluna çıktım. Hürmet ve edeple onu karşıladım...

“Mağripli” diyerek selam verdi. Atım Babilisok’tan aşağı inerek Selamina karşılık verdim. Bana iyice yaklaştı ve sağ omzuma şefkatle dokundu. Halimden anlamıştı zor durumda olduğumu. Tarif edilemez güzel bir koku içinde yıkanmış gibi koku-yor... Gözleri siyah zeytin gibi parlak insanın görmediği yerleri gören bir bakışı ve insana huzur ve emniyet veren bir hali vardı. Sanki çok eski devirlerde yaşamış çok olgun, en faziletli kimseler gibiydi...

Sonra yüzüme bakarak;

“Evladım Mağripli yolunu şaşırdım. Bana hikmetli köyün yolunu gösterir misin? Dedi.

Şaşırmıştım, neden mağripli diyordu ki bana. Süphanallah! Armom diyarındayken Misafir idi adım şimdi de Mağripli oldu. Peki, kimdi bu piri fani hem hikmetli köyünü ilk defa duyuyordum. Sonra kendimi toparlayıp, halimi ve başımdan geçenleri ona anlattım.

Piri fani dede:

“Üzülme evlat, Cenabı Allah’ın izniyle bizim her şeyden haberimiz var.

“Süphanallah!” çok şaşırdım, her şeyden haberi varmış Piri fani dedenin.

Sonra, Piri fani dedenin “Evlat, köyü göstermeyecek misin?” demesiyle kendimi toparladım.

Bu köy daha önce yanından geçtiğim harabe olmuş köy olmalı diye düşündüm ve bu köy bulunduğumuz yerden çok uzak, uzun yukarı yokuş olan köy olmalıydı. Peki ama, harabe olmuş kuş uçmaz kervan geçmez bu köyde ne işi olabilirdi ki piri fani dedenin. Sonra;

“Ben sizi oraya götürürüm” dedim ve onu atım Babilisokun üzerine binmeye davet ettim. Bir şey dikkatimi çekmişti, bu güne kadar benden başka kimsenin üzerine bin-mesine müsaade etmeyen Balisok, Piri fani dedeye tepki vermemişti. Ben atın yula-rından çekerek yürümeye başladık.

Piri Fani Dede:

“Evladım Mağripli sen binmeyecek misin” demesiyle düşüncelerimden dışarı çık-mıştım.

“Atım çok yorgun ikimizi taşıyamaz dedeciğim.” Demekle yetinmiştim. Sonra kible istikametinde yola çıktık. Bir ara hem açlığımızı hem de susuzluğumuzu unutmuşum.

Piri fani dede havanın güzelliğinden, tarlaların bereketinden, göğün temizliğinden bahsediyordu... Kısa bir zaman yürümüşük ki etrafıma baktım bulunduğumuz mekân değişmişti... Belli etmeden hayretler içinde kalmıştım!

Az çok bildiğim daha önce geçtiğim bu yerler, tanımadığım bambaşka bir mekan olmuştu.

“Sübhanallah!”

Sonra Piri fani dede öyle bir hikmetle konuştu ki, ben sadece sustum...

Piri Fani Dede:

“ Evladım Mağripli iyi dinle, aşk yerine göre yol olur yürünür, yerine göre iman olur uyulur. Bazen ateş olur yakar, bazen deniz olur boğar. Sultan olur ülke yönetir, şarap olur sarhoş eder. At olup koşar, kuş olup uçar. Hazine olup viran gönüllerde saklanır, kimya olur hakir toprakları altına dönüştürür. Sır olur saklanır, gonca olur açılır. Gül bahçesi olur kokusuyla âşıkları mest eder, güneş olur aşıklarının ümit meyvelerini olgunlaştırır. Aşk olunca gönüller birleşir. Aşk olunca şimşekler çakar, rahmetler ya-ğar. Alemler kıyama kalkarsa aşktandır evlat. Hastaların şifa bulması aşktandır. Aşk ile döner gökler, aşk ile durur kainat. Aşk Mecnun'dan Leyla'ya bir feryat, Mansur- dan dara bir sır, gözlerden kalbe bir yoldur. Velhasıl evlat AŞK her şeydir, her şeyde AŞKTIR. Bir de şu baba nasihati unutma evlat, yolculuk bir öğrenme yöntemidir. Bilmemiz gerekenleri bize o öğretir." Saklı hazineyi arayan gezgin, büyük sınavlardan geçip engeller aşarak kendi benliğine ulaşır, şuuruna kavuşur ve sonunda "kendi hazinesini" bulur. Anlar ki, keşfedilecek ülke, insanın kendisidir.

Akıl yolu keşfederken kalp ise anahtarı bulmak için akla yardım eder. En kutsal yol kişinin kendi arayışı için çıktığı Yol'dur. Arayış ve yolculukların sebebi, havassın kendini arayışdır evlat...

Piri Fani Dede bu sözleriyle sanki hüznümün mesnevisini yazıyordu...

Sır Kitabı

Harabe olmuş hikmetli köyüne varmıştık. Piri Fani Dede harabe bir evin içine girip bir müddet çıkmadı. Ben dışarıda onu bekliyordum. Kısa bir zaman sonra elinde bir kazmayla bana yaklaştı ve önüme attı.

“Al evlat şu kazmayı ve benim işaret ettiğim şurayı kaz, hadi Bismillah.”

Şartsız kayıtsız bu Piri Faniye teslim olmuş hiçbir şey sormadan Bismillah deyip işaret ettiği yeri kazmaya başlamıştım. Kazdıkça kazıyor, alnımdan boncuk boncuk terler akıyordu. Aç ve susuz olmama rağmen halimden hiç şikayet etmedim. Piri Fani Dedenin elbet bir bildiği vardır diye geçiriyordum içimden.

“Ha gayret evlat, ha gayret mağripli, az kaldı inşallah, az kaldı.”

Diyerek bana destek veriyordu. Kısa bir zaman sonra kazmanın sert bir cisme çarpmasıyla kendime geldim. Afallamıştım. Dalıp giderken, kocaman bir delik açılmıştı orada. Şimdi de sert bir şeye çarpmıştı. Biraz daha etrafı kazdım, sert bir kaya olabileceği aklıma gelmişti ilk olarak. Ama burada kaya ne arardı ki? İyice kazıp ellerimle temizleyince bir sandık olduğunu fark ettim. Hızlıca çekip çıkardım topraktan. Küçük bir sandıktı. Küçüktü küçük olmasına lakin dışı sert ve güçlüydü. Merak içinde hemen atladım ve kilidi birkaç kuvvetli vuruşta kırdım. Zengin mi olmuştuk acaba... Ne vardı bu pek süslü sandığın içinde? Hemen açiverdim sandığı ve içinde beze sarılı bir şey gördüm. Kirli sarı bezi bir hışımla parçalayarak açtım. Bir kitaptı şimdi elimde olan. Sanki eski bir hanedanlığa ait ve ustalık ile süslenmiş mükemmel bir kitap. Kitap bezden çıktığından beri parlıyordu gözleri kamaştırırcasına. Parlamanın kitabın “Hikmetinden” mi yoksa üzerindeki altın yaldızlı işlemelerin güneşin ışığından dolayı parıldamasından mı anlayamamıştım. Piri Fani dede bu halime tebessüm ediyor ve ne yapacağımı merak eder gibi, beni bana bırakmıştı. Ama bu parıltıyı düşünecek kadar da yoğunlaşmadım. Kitabın ismine baktım. Büyük bir hattat ustalığıyla sadece bir şey yazıyordu eski çok eski bir alfabeyle: “SİR KİTABI.”

Aman Yarabbi! Kitaba dokunduğum gibi tüylerim diken diken oldu, buz kesildim ve beni bir titreme sardı. Sonra Piri Fani Dede'nin “evladım o kitabı bana ver”

demesiyle kitabı, saniyeler içinde ona uzatmamla, kitaptan öylece kurtulmuştum. Adı gibiydi içinde nasıl bir sır vardı ki daha okumadığım bir kitabı taşıyamadım!

Piri Fani Dede:

“Mağripli, akşam namazı vakti namazdan sonra kitabına bakarsın. Korkma! Onda senin ihtiyacın olan şeyler var. Haydi namaza.”

Akşam olmuştu, Piri Fani Dede hemen oracıkta akşam namazının ezanını okumaya başladı, Bilal-i Habeşi sesiyle...

Ezanı dinlerken, ezan yüreğimde bir ilahi esinti gibi, bir manevi nağme gibi beni almış, ötelere Üsatdım Ahmed El Hayderi kuddise sirruhu Hazretlerinin o mübarek dergâhına aşkın yedi hali yaşanan dergâhına götürdü. Ve Sultanım konuşuyor;

“Ezan... Kainatın anahtarı... Sevgilinin diyarına yapılan yolculuktur ezan! Yolculukların en anlamlısı! Özlem denizinden vuslat limanına doğru yelken açmaların adıdır ezan! Kâinatın sesidir, Esrarlı seherlerin tana hükmüdür ezan! Vahiy’lerin ikrara, melekler müjdesidir, zamana hükmüdür ezan! Arzdan arşa yükselen Davudi bestesiyle, İlk nefeste okundu, okunacak mahşerde Allahuekberiyle, dine şahit her yerde, Fecrin doğumu ile kaldırıldı o perde, Sürgün çiçeklerin hana hükmüdür ezan! Sırlı hakikatlerin 'an'a hükmüdür ezan!

Neden bazı makamlar hüüzün verir.? Bazı makamlar neşelendirir...

Neden bazı makamlarda ruhaniyet olur başkalarında olmaz?

Evrende her sesin bir enerjisi, etkisi var... Her dilin farklı...

Her sayının farklı bir enerjisi, etkisi var....

Daha etkin cümleler için kalın sesli harfli kelimeler tercih edilir...

İnce sesli harfler aşk anlatımında ses tonu değiştirilir...

Bağırarak ile fısıldamak aynı etkiyi verir mi?

Bak ki:

ALLAH-U EKBER ile TANRI ULUDUR aynı anlatım olmasına rağmen aynı enerji seviyesi olmadığı gayet açıktır. Bu farkı herkes hemen farkedebilir...

Ezan kâinatın manyetik anahtardır. Gökyüzü feleğini açar ve 45 dakika sonra

kapanır. Ezan da gökyüzü feleği açılır ve böylece, namazda miraç sağlanır. Gönül kırmışsan. Ay feleğine takılır miraç.

Gök kapıları ezan okunduğunda 45 dakika açıktır. Her gece 12 den sabah ezanından 45 dakika sonraya. Cuma günleri öğleden akşam ezanına kadar, bayramlarda, kadir gecesinde gök kapıları açıktır. Ezan cennet lisanıyla ilahi lütuftur gök kapısını açar. Hangi dile tercüme edilirse okunursa okunsun gök kapısı değil, bahçe kapısını dahi açmaz.

Büyük Osmanlı âlimlerinden Şeyh Muhammed İzniki Hazretleri imansız gitmenin kırk çeşidini sıralarken ezana icabet etmemeyi de dahil etmektedir.

Yüreği ezansız şehirler: Ne muhteşem bir eksiklik. Keen- lem- yekun sanki. Amma insanı kuşatan ve asırlara uzanan ruh derinliği ve huzur iklimi yok. Ezansız şehirler!! Yalnız kalabalıkların viranesi; zulmetin neşv ü nema bulduğu asırlık semboller...

Piri fani Dede'nin haydi evlat namaza demesiyle, kendimi toparlamıştım.

Çileyle yoğrulmuş bir kulun edeple eğilişi, alnını seccadeye sabitleyişi, sıfır olup sonsuzluğa uzanışıydı NAMAZ...

“Ey Hafız seccadeyi şaraba bulamadan hakiki namazı bulamazsın; namazın Rabbini bulamazsın”

Seccade kuru bir mekândır, onu sen aşk ateşiyle şaraba batır. Seccade Farsça seh (üç) cadde (yol) kelimelerinin Arapçalaşmasından Oluşuyor. Yani, Şeriat, Tarikat ve Hakikati gösterir...

Namazımızı kıldıktan sonra, akşam yemeğimizi yedik. Yorgundum yaktığımız ateşin sıcaklığı sanki elimi yüzümü yıkıyordu. Ayaklarımı azıcık uzatayım dedim sonra Piri Fani Dede'ye karşı edepsizlik olur diye geri çekmiştim. Ne de çok yorulmuştum bugün. Hafif uyuklamaya başladım. Gözlerim bir kapandı bir açıldı. Sonra o tatlı uyku hissine bırakırken kendimi, tüm sol bacağıma giren inanılmaz ve ani gelen bir ağrı ile kalkıverdim yerimden. Hemen ayağımı yokladım, o sırada kitabı fark ettim. Nasıl unuttuğuma şaşırardım. Hâla içine bakmamıştım. Okumak için Piri Fani Dede'nin talimatını bekliyordum. Yalnız bu düşünceler içerisindeyken ayağымda ki ağrının kaynağını bulamadım. Böcek sokması değildi, kramp ta bu kadar kısa süremezdi. Anlam verememişim. Ama umursamadım. Bu olayı unutup kitabı aldım elime ve Piri fani Dede'den izin, destur alıp okumak istediğimi söyleyince, mübarek tebessüm edip izin verdi. Heyecandan kalbim atıyordu. Hafifçe kitabı araladım. Aralamamla hayal kırıklığı yaşamam bir oldu. Kitabın tüm sayfaları simsiyahtı ve üzerinde azıcık bile yazı yoktu.

Çok şaşırmışım, bu kadar zahmet bu kadar meşakkat içi boş bir kitap için miydi? Allah'ım bu nasıl imtihandı...

Nasıl böyle bir kitap siyah sayfaya sahip olabilirdi ki? Nasıl içi boş olabilirdi ki?

Bir an hayal görmüş olabilirim diye aklıma geldi. Ama mümkün değildi bu bomboş yerde. Öyle bir şey olsa mutlaka bir açık verirdi.

Hemen Piri Fani Dede'ye döndüm.

"Dedeciğim bu kitabın içi boş diye serzenişte bulundum..."

"Evlat, doluyu herkes okur, mühim olan gözlerin görmediğini okuyabilmektir..." dedi.

Doğru... Çok doğru söyledi Piri Fani Dede. Ama ben niye okuyamıyordum, niye, niye, niye...

Çok hüzünlü olmuş gözlerim dolmuştu. Sonra Bismillah deyip bir daha açtım ve kitabın siyah sayfalarına Kâbe'ye bakar gibi baktım çünkü aynı renk vardı, Siyah... Bu rengin bir manası da batındı yani gizlide ki olan o muhabbeti, o teslimiyeti ortaya çıkarmak lazımdı Siyahı okuyabilmek için. Sonra bir anda kitapta hafif bir ışık hüzmeleri gördüm ve parlak renkte birkaç kelime belirmeye başladı siyah sayfaların üzerinde:

"Hayata karanlıkta başlarsınız önce

Bu karanlık sona erer O'na dönünce

Sen içini aydınlatmazsan eğer

Bu kitabın sayfaları aydınlansa neye değer!"

Şaşkınlıktan kitabı elimden düşürdüm. Ve ağlamaya başladım, anlayamamışım önce. Bir kez daha okudum, sonra bir daha... Okudukça şaşkınlığım arttı. Bu ne anlama gelebilirdi ki? Anlam veremiyordum. Hemen nasıl bir anda belirdiğine hem de ne dendiğine anlam veremedim. Yalnız bu bulmacalar, bu gizemler, bu hikmetler beni kitaptan soğutmuyor kitabı daha da meraklandırıyor. Cevabı düşündüm. Kendi içimi bunca zamandır hala aydınlatamamışım demek. Yazıklar olsun bana, eyvahlar olsun bana. Nasıl aydınlatacaktım ki! Bu tabir bile başlı başına çok hikmetli gelmişti bana. Kitap aydınlanamazdı demek ki kendim aydınlanmadan bu kitabı okuyamayacaktım. Bunu çözmüştüm. Peki ya hayata karanlıkta başlamak? Bu, anne karnında karanlıkta olmamızdan dolayı mı söylenmişti acaba diye düşündüm. Zaten yorgun olduğum için

daha fazla yormak istemedim kendimi. Cevabı görmek dileğiyle başımı kollarımın arasına koyup, tatlı bir uykuya kendimi bıraktım.

Uykudayken sabit bir şekilde göğe bakıyor ve hep aynı şeyleri kendi kendime söyleniyormuşum: “Az ye az iç az uyu az konuş. Aza kanaat getirmeyen bulamaz çoğu. Eline beline diline hâkim ol. İçe dön. Az ye, az iç, az uyu, az konuş.

Aza kanaat getirmeyen bulamaz çoğu. Eline beline diline hâkim ol. İçe dön...”

Piri Fani Dede, bu halime üzülmüş önce. Sonra çareyi uyandırmakta bulmuştu ve hızla dürtmüştü beni. Bana dokunmasıyla ürkmem bir oldu. Büyük bir sıçramayla olduğum yerden kalktım. Hala daha farkına varmadan aynı şeyleri zikrediyordum. Kafam allak bullaktı. Piri Fani dedeme baktım. Piri Fani Dede de gözlerimin içine bakıyor bende ki bu değişikliği normal karşılamıştı. Sonra ağızımdaki nakarata dikkat ettim. Bu nakarata dikkat etmemle kesmem bir oldu. Hemen kendimi toparladım. Piri Fani Dedeme kafamla selam verdikten sonra hızla elimi yüzümü yıkadım, sabah olmuş gitmemiz lazımdı. O an hiç kimseyle konuşmak istemiyordum. Tek istediğim o nakarata yoğunlaşmaktı. Evet, cevap gelmişti. Bu olmalıydı. Bunlara yoğunlaştım tekrar. Biliyordum ki bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı...

Önce az konuşmaya başladım. Sustukça, diğer konuşulanları duymaya başladım. Etrafımda konuşanları... Bazen bir kuşun zikrini duyuyordum, bazen ağaçların o narin fısıltılarını veya bazen derenin alıp götürdüğü sırları işitiyor ve dereden insanların tuhaf öykülerini dinliyordum. Bazen bir taşın mırıltılarını duyuyor bazen de yıldızların o şairane tesbihatlarını...

Bu yaşadıklarımı Piri Fani Dede'ye anlatmak isteyince, mübarek parmağını dudaklarına götürüp susmamı istemişti benden. Anlamıştım artık sustukça güzelleşiyordu insan...

Bir ara ermişlerin muhabbetleri çalındı kulağıma. Susmuştum artık, sustukça diğerlerinin konuşmalarını daha net duymaya başladım. Bir ara içimdeki sesi de duymaya başladım. Ne ince tiz bir sestir aslında. Nasıl da sustukça güçleniyordu o ince ses sonra...

Sonraları az uyumaya başladım. Az uyudukça daha çok yaşamaya başladım. Vücudumla daha çok konuşmaya, hayatın içinde daha çok varılmaya başladım. Ardından az yiyip, içtim. Azla doyuyordum artık. Midem şükranlarını belirtiyor, beden yorulmadığı için daha dinç oluyordu. Daha az yemekle daha çok doyuyordu artık. Vücudum, daha bir hafiflemiş, üzerimde ki yükler kalkmış gibi hissediyordum. Vücudum hafifledikçe bilincim ve kalbim de hafifliyordu.